

[Ebba Strange]

område adskiller sig fra alle de andre fremsatte forslag her i tinget, idet vi også ønsker fædrene omfattet af en barselorlovsordning. Derfor synes vi, det er vigtigt at få det op i socialudvalget, og derfor må det lige til en førstebehandling her først. Det er grunden til genfremsættelsen, og jeg kan godt forstå – jeg tror, jeg ville have opført mig på samme måde – at det er relativt korte ordførertaler, der er kommet, det kan jeg ikke kritisere nogen for.

Jeg vil godt lige knytte et par bemærkninger alligevel til det med fædrene, og det er selvfølgelig ikke mindst i anledning af de bemærkninger, fru Tove Jørgensen kom med. Netop det, at der er tale om en stigende udnyttelsesgrad i Sverige, for det er der jo, gør, at vi stadig væk i socialistisk folkeparti finder det vigtigt at få indført muligheden. Der ligger jo ikke nogen forpligtelse her, der ligger en mulighed for fædre, og vi synes, det er vigtigt at få den indført. Efter SFs mening skal kampen for ligestilling føres på alle områder, selvfølgelig først og fremmest på arbejdsmarkedsområdet og på uddannelsesområdet, men så sandelig også på det hjemlige område, og da mener vi altså, at en mulighed for barselhvile for fædrene er et af de områder, hvorpå man kan skabe baggrunden for, at fædrene også i et videre ægteskabeligt og familiemæssigt forløb kan få interesse for og lyst til at deltage i husarbejdet og arbejdet med børnene i højere grad, end det nu er tilfældet. Det er vigtigt, og derfor har vi ønsket at genfremsætte forslaget.

Så skal jeg sige til både fru Grethe Philip, fru Tove Jørgensen og andre, der har bemærket de tilføjelser, der er kommet i bemærkningerne til forslaget i forhold til sidste år, at når jeg ikke synes, der var nogen grund til at ændre selve teksten, men kun ønskede at tage spørgsmålet om de gravide kvinder med i bemærkningerne, var det netop på baggrund af, at jeg synes, der er kommet så udmærkede forslag dels fra DKP, dels fra det radikale venstre, dels i betænkningen fra ligestillingsrådet.

Jeg er egentlig vel nok ikke enig med fru Grethe Philip i, at jeg personlig prioriterer de gravide kvinders stilling lavere. Hvis jeg blev tvunget ind i en prioriteringsdebat, tror jeg også nok, jeg ville prioritere hele spørgsmålet om den tidlige periode, graviditetsperioden, højt i øjeblikket, fordi jeg også har læst de

rapporter, der er kommet om især hårdt arbejdende kvinders meget vanskelige situation, men jeg ville prioritere en forlængelse af kvindens barselorlov højest, sådan som det ligger i øjeblikket. Jeg synes, at de eksempler, jeg møder, hvor kvinder med hårdt arbejde faktisk kun har 6 ugers reel barselhvile, er noget af det mest katastrofale både for barnet og for familiens situation, vi er ude for; så kommer vi ind i realitetsdrøftelser af disse ting, kan vi altid diskutere prioriteringen. Forslaget som sådant skal ikke tages som udtryk for en prioritering, men for et arbejds mål. Vi mener virkelig, at det er vigtigt at få taget hul på hele spørgsmålet om fædrenes ret til også at få del i de pligter og fornøjelser, der er knyttet til det at få små børn i familien.

Til hr. Pilgaard Andersen vil jeg sige, at vi har tænkt os at gå meget langt, men vi har tænkt os at gå en ganske anden vej end hr. Pilgaard Andersen, så jeg tror ikke, vores skridt kan følges ret langt. Det har vi oplevet gentagne gange, så det er vist ikke nogen overraskelse hverken for fremskridtspartiet eller for socialistisk folkeparti.

Jeg vil bare knytte én bemærkning til det, hr. Pilgaard Andersen sagde; han sagde nemlig, at vi ikke interesserede os for de medhjælpende hustruer. Hvis hr. Pilgaard Andersen læser forslaget, vil han se, at der ikke står en lyd om, at det ikke gælder for medhjælpende hustruer. Det gælder for alle, der oppebærer en indtægt, og derfor også for medhjælpende hustruer, der måtte oppebære en indtægt, og det gør de jo i mange tilfælde. Den kritik kan jeg ikke tage til mig.

Fru Inge Krogh var også inde på, at der var en vis enighed, men at man ikke var enig i, at fædrene skulle have del i barselorloven. Måske kunne de få en uges omsorgslov, men ellers ikke noget. Det er også et modsætningsforhold, som vi kender, og som vi fortsat kan diskutere.

Jeg har lyst til som afslutning på debatten at spørge socialministeren, hvad det er for organisationer, der skal have betænkningen til høring. Jeg tror, vi var lidt inde på det under debatten om kommunisternes og det radikale venstres forslag. Da var der i hvert fald noget med, at der skulle foretages nogle økonomiske beregninger, og så var der noget med arbejdsmarkedets parter. Men jeg vil godt høre, om socialministeren har en fuld-